

Aktier for mindst et Beløb af 1 000 Kr. Den ærede Ordfører mente ikke, at det vilde volde nogen Vanskelighed at faa denne Bestemmelse gennemført. Jeg synes nu ikke, det er ganske rigtigt her at skære alle Aktieselskaber over een Kam, for her er netop et Punkt, hvor der kan være Anledning til at gøre Forskel paa ganske smaa Selskaber og de store Selskaber. Jeg synes ikke, det er det afgørende, naar Talen er om et lille Selskab, at der just skal være 5 Stiftere, og at de enkelte Stiftere netop skal tegne sig for hver mindst 1 000 Kr., medens jeg meget vel kan se, at saadanne Bestemmelser kan være nødvendige ved de større Selskaber — dér vil der som oftest være mange flere Stiftere. Jeg vil derfor gerne henstille, om det ikke kunde være muligt at faa optaget en Bestemmelse i Forslaget om, at disse Regler kun blev gældende for Selskaber af en vis Størrelse.

Med Hensyn til Stiftelsesoverenskomsten henleder jeg Opmærksomheden paa § 5, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ikke har omtalt. Der er i denne Paragraf 2 Punkter, d. og e., som jeg lægger megen Vægt paa, fordi man netop i de senere Aar ved Selskabers Stiftelse allermost har forsynet sig mod de i disse indeholdte Regler, og jeg lægger ogsaa megen Vægt paa, at disse 2 Punkter har den samme Formulering som i det Forslag, der blev fremsat af Venstregeringen. Jeg mener, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet burde have fremhævet disse Punkter paa Grund af deres store Vigtighed. Der kræves her, at Stiftelsesoverenskomsten skal give Oplysning om, hvilke Omkostninger der er forbundet med Selskabets Stiftelse, og om Stifterne har faaet Vederlag for deres Arbejde ved Stiftelsen, og endvidere kræves der under e, at Overenskomsten skal oplyse, om der er overtaget en bestaaende Forretning, og hvor meget dette har kostet. Det er netop 3 af de væsentligste Punkter, paa hvilke det Forslag, Hr. Jørgen Christensen forelagde, afveg fra den Lov, vi har i Øjeblikket. Det har vist sig i Aarenes Løb, at saavel Aktionærer som andre, der har haft med disse Ting at gøre — ja, jeg vil ikke sige, at de er blevet ført bag Lyset, men de har ikke vidst, hvad de gik ind til, fordi der har manglet Oplysninger. Jeg lægger derfor megen Vægt paa, at disse Bestemmelser er optaget med ganske den samme Ordlyd, som de havde i det af Venstres Handelsminister i sin Tid fremsatte Forslag.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet lagde megen Vægt paa § 6 i Lovforslaget, i Henhold til hvilken Stifterne

hæfter solidarisk for Værdiansættelsen af en overtagen Forretning. Jeg kan ogsaa nok se, at denne Paragraf — som der ikke findes noget tilsvarende til i den gældende Lov og heller ikke i det Forslag, som blev forelagt i 1924 — er af meget vidtrækkende Betydning, men jeg er ikke ganske sikker paa, om den netop er heldig, for specielt i en Tid som den, vi lever i for Øjeblikket, hvor man ser Værdierne svinge i en saa uhyre Grad, kunde det nok blive vanskeligt at afgøre, hvad der egentlig har været en forsvarlig Ansættelse af Værdierne for et Par Maaneder siden; jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at det vilde være saa omtrent umuligt, for hvad der for 3 Fjerdingaars siden kunde siges at være forsvarligt, vilde i Dag ikke være forsvarligt. Derfor tror jeg, det er en Paragraf, man maa se meget nøje paa, inden den slipper igennem Udvalget. At der kan være noget rimeligt i den Tanke, der er nedlagt i den, vil jeg ikke nægte, men den bør tages under Lupen, forinden dette Lovforslag bliver til Lov. Jeg vil her gerne pege paa en Ting, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ogsaa pegede paa, og som det netop vil være saa uhyre vanskeligt at fastsætte Værdien af. Man kan ikke nægte, at Patenter, som Selskaber besidder, undertiden kan have en meget stor Værdi, men det vil være uhyre vanskeligt at fastslaa denne. Nu tør jeg paastaa, at medens et Patent vil kunne være meget værdifuldt i et bestemt Øjeblik, saa det vil være forsvarligt at sætte det til en meget høj Værdi, kan i Løbet af et halvt Aar f. Eks. denne Værdi ganske forsvinde derved, at der sker en ny Opfindelse, at der udtages et nyt Patent, som umuliggør Udnyttelsen af det første. Et Forhold af denne Beskaffenhed maa nødvendigvis komme ind under denne Paragraf, og derfor tror jeg, at det er nødvendigt, at man tager dette Spørgsmaal under Lupen, fordi man maa have Sikkerhed for, at der ikke her sker Skade.

Jeg vender mig derefter til § 8, som drejer sig om Aktiekapitalens Størrelse. Her maa jeg bemærke, at den gældende Lov sætter Aktiekapitalen til 5 000 Kr. som Mindstebeløb, medens Forslaget her saavel som det Forslag, som blev forelagt i Samlingen 1923—24, satte Mindstekapitalen til 10 000 Kr. Nu bør man jo erindre, at der fra Aaret 1923—24 til Dato er sket en Udvikling i den Retning, at Pengene saa omtrent har faaet den dobbelte Værdi, saaledes at hvad der i 1923 betød 10 000 Kr., nu egentlig kun betyder 5 000 Kr. Det er i alt Fald noget i den Retning, der